

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֶׁת נְצֻבִים-וַיִּלֶךְ כ"ב אֱלוֹל, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁ"י

מִשָּׁה מִמְשִׁיךְ לְדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיוֹמוֹ הָאֲחֵרוֹן בְּעוֹלָם - ז' אָדָר:

הַתְּבוֹנָנוּ! יֵשׁ לָכֶם בַּחֲרִירָה, אַתֶּם יְכוּלִים לְבַחֵר לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה וְכִךְ יָבוֹאוּ עֲלֵיכֶם בְּרָכוֹת אוֹ אַתֶּם יְכוּלִים לְבַחֵר חֶסֶד וְשָׁלוֹם לֹא לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה וְזֶה יָבִיא דְבָרִים לֹא טוֹבִים.

לְמֵרוֹת שְׁאַנְחָנוּ לֹא תָמִיד רוֹאִים כִּי־צַד הַמְצֻוֹת עוֹשׂוֹת טוֹב, עֲלִינוּ לְבָטַח בָּהּ בְּגִלְל שְׁזָה מַה שֶּׁהוּא אוֹמֵר לָנוּ.

לְכֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, "וּבַחֲרַתְּ בַחַיִּים" - תִּבְחָרוּ לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה כְּדִי שֶׁתּוֹכְלוּ לַחַיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּלְקַבֵּל אֶת בְּרָכוֹת ה'.

מִכָּאֵן מִתְחִילִים אֶת פְּרֻשֶׁת וַיִּלֶךְ:

הַיּוֹם אָנִי בֶן 120 שָׁנָה, וְלְמֵרוֹת שְׁאַנִּי עֲדִין בְּרִיא וְחִזְקִי, אֵינְנִי יְכוּל עוֹד לְהַחֲלִיט דְבָרִים כִּי מַעֲכָשׁוּ יְהוֹשֵׁעַ הוּא הַמְּנַהֵיג הַמְּמַנֶּה. גַּם אֵין בִּי עוֹד הַיְכָלֶת לְהַכְרִיעַ דְבָרִים בַּתּוֹרָה. ה' לֹא מְרַשָּׁה לִי לַחְצוֹת אֶת הַיָּרְדֵן, אֲבָל ה' יִלְךְ לִפְנֵיכֶם וַיִּלְחֶם לָכֶם נֶגֶד הַגּוֹיִים הַחַיִּים בָּהּ וַיְהוֹשֵׁעַ יְנַהֵיג אֶתְכֶם לְתוֹךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

"הֲאֵם אַתֶּם זֹכְרִים מַה קָרָה לְסִיחּוֹן וְעוֹג מְלֶכֶי הָאֲמוּרִי?"

ה' עֲזַר לָכֶם לְהִלָּחֵם נֶגְדָם בְּקִלּוֹת לְמֵרוֹת שֶׁהֵם הָיוּ מְאֹד חֲזָקִים.

ה' יַעֲשֶׂה אוֹתוֹ דְבַר לְגוֹיִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. אֵל תַּחֲשָׁשׁוּ וְאַל תִּירְאוּ! ה' הוֹלֵךְ אֶתְכֶם.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ב לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ו - ק"ז

בְּפָסוּק הַשְּׁנַי, בְּפָרֶק ק"ו, דוֹד הַמְּלֶכֶךְ אוֹמֵר "מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת ה', יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהֵלָתוֹ?" - מִי יְכוּל לְסַפֵּר עַל גְּדֻלוֹת ה' וּמִי יֹאמֵר עֲלָיו אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַמִּיחְדָּדִים?

בְּמֵאֵמֶה, הָאֲדָמוּ"ר הַזֶּקֶן מְסַבֵּיר פְּתִיחַ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב.

לְמַלְאָה יִמְלַל (לוֹמֵר) יְכוּלָה לְהִיּוֹת מְשֻׁמָּעוֹת גַּם שֶׁל "לְשֶׁבֶר" (מְמוּלָל בְּאֲצָבָעוֹתָיו). הַמְּלָאָה גְּבוּרוֹת

(גדולות) יכולה להתפרש גם בתקף-חזק. הפסוק שואל: "מי יכול לשבר את החזק של ה' ? שה' לא חיב להיות בתקף- בגבורות אתנו. התשובה היא: "ישמיע קול תהלתו". המלה תהלות (דברים מיוחדים על ה') קרובה למלה תהלים. התשובה היא: "מישהו שאומר את כל תהלתו- כל התהלים". כך שחוצ מכל המעלות שבאמירת תהלים, יש לאמירה גם כח לעזור שה' לא יהיה אתנו בתקף - בגבורות!

תניא / אגרת הקדש סימן י"ז (כ"ב אלול שנה מעוברת)

למדנו אתמול שנתן לראות את הסוג הנעלה יותר של החיות מה' שנקראת סובב כל עלמין בשכר עבור קיום המצוות ובמיחד מצוות הצדקה. מתי נזכה לראות זאת? אחרי תחית המתים.

ישנם סוגים מסויימים של שכר אותו מקבל האדם בגן עדן, אבל הסוג הזה של השכר רק יהיה בשמשיח יבוא- בשכל נשמה תהיה בגוף. למה דוקא אז? בגלל "סוף מעשה במחשבה תחלה"- על הדבר האחרון חשבנו מהתחלה.

האם בגיתם פעם במשחק לגו? קודם כל אתם מסתכלים על הקפסא ורואים את התמונה המצולמת של בגני יפה או מכונית או אניה. או אז אתם פותחים את חוברת ההדרכה ומתחילים לבנות, כל חלק בפני עצמו. לאט לאט הדגם שלכם מתחיל להראות יותר ויותר דומה לתמונה. לבסוף, אתם מסיימים - בגיתם בדיוק כמו התמונה על הקפסא!

על מה חשבתם בהתחלה? על הבגני הגמור. ומתי הוא יהיה גמור? בסוף! זהו "סוף מעשה במחשבה תחלה"- חשבתם על כך בהתחלה ולכן זה מה שקבלתם בסוף.

דבר דומה קרה כשה' ברא את העולם. הוא קודם כל חשב על משהו שהוא רוצה, ואז ברא את העולם. מה ה' רצה? אותנו. זו הסבה שה' ברא את האדם אחרון. ה' רוצה אנשים, נשמות בתוך גופים! זה הזמן שבו נוכל לראות את החיות האלוקית המיוחדת של "סובב כל עלמין" שהיא בעצם כמו המחשבה הראשונה של ה'.

המכתב מתחיל בפסוק בתהלים, והיום מסיימים ללמד את המשמעות שלו לפי החסידות. "לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד" - לכל דבר ישנו סוף, אבל המצוות שלך כל כך גדולות שאין להם סוף.

חסידות מסבירה שהמילה תכלה (תכלית, יעד) יכולה גם להתפרש במונח של "כלות", רצון. הנשמה רוצה להיות יחד עם ה', כמו שהיא מרגישה בגן עדן.

ועדין, לכל הרגשות האלה יש סוף, אבל "רחבה מצותך מאד"- מצות הצדקה היא כה נעלת שהיא מאפשרת לנו להרגיש אפלו את החיות של ה' שהיא כה חזקה (סובב כל עלמין).

אחרי תחית המתים- אפלו נשמות בהיכלות הגבוהים ביותר בגן עדן, יכולות להרגיש זאת. מדהים, האין זאת?

דאגו לתת הרבה צדקה, במיחד עכשו לפני החג.

הרבי אומר שאנו צריכים לדאג ולודא שלכלם יש מספיק כסף כדי לקנות את כל הדברים שהם צריכים לכבוד החג.

היום יום / כ"ב אלול

היום לומדים כי כאשר מקימים מצות "הוכח תוכיח" לאדם אחר צריך להזהר שלא להכאיב או לפגוע בו. האם נסיתם פעם לנעץ ציפורנים באצבע שלכם? אוי, זה כואב.

הַיְדַעְתֶּם שְׁלוֹמֵר מִשְׁהוּ לֹא טוֹב עַל אָדָם אַחַר יְכוּל לְכַאֵב בְּאוֹתָהּ מִדָּה.
אוּלַי אִמְרִים לָהֶם מִשְׁהוּ שִׁיגְרָם לָהֶם לְחַשֵּׁב שֶׁהֵם לֹא טוֹבִים בְּמוֹכֶם.
חֲסִידוֹת מְלַמְּדֵת שָׂאֵם צְרִיךְ לְהִרְאוֹת לְאָדָם אַחַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מִשְׁהוּ לֹא נְכוּן, (וְזוֹ מִצְוָה לְעִזּוֹר
לַיהוּדֵי אַחַר לַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָרִים הַנְּכוּנִים)
קוֹדֵם כָּל צְרִיכִים לוֹדָא שְׂאִינְנוּ מְכַאֲבִים לוֹ!

ספר המצוות / מצוות עשה נ"ד, לא תעשה קנ"ו, רכ"ט, עשה ט"ו, ע"ט

היום לומדים מצוות רבות על השמחה ביום טוב.

- מצוות עשה נ"ד** - עלינו להיות בשמחה לפני ה' בימים הטובים. חלק מהמצוה הוא להקריב שלמי שמחה - קרבן מיוחד המציין את היותנו בשמחה. ישנם דרכים רבות בהם צריכים להיות בשמחה כמו שתית יין, אכילת בשר, לבישת בגדים חדשים, חלוקת ממתקים לילדים ושמחת בית השואבה.
- מצוות לא תעשה קנ"ו** - אסור לבוא לבית המקדש ללא מתנות (קרבנות) לה'.
- מצוות לא תעשה רכ"ט** - אסור לשכח מהלוויים - צריכים לתת להם את מתנותיהם ולהזמין אותם לסעד אתנו ביום טוב.
- מצוות עשה ט"ו** - הקהל - ביום השני של חג הסוכות, במוצאי שנת השמיטה, כל היהודים צריכים להתאסף יחד ולשמע את הקריאה של חמש דברים.
לומדים מצוה מההלכות הבאות:
- מצוות עשה ע"ט** - כל בכורות הבהמות הטהורות מוקדשות לה'.

רמב"ם / הלכות חגיגה פרקים ב', ג', בכורות פרק א'

היום מסיימים ללמוד על הקרבנות המיוחדים של יום טוב.

- פרק ב'** - לומדים על עוד הלכות בנוגע לקרבנות שכלם צריכים להביא כשהם עולים לרגל לירושלים בחגים.
- פרק ג'** - לומדים על מצוות הקהל. הרמב"ם מסביר בדיוק מה היה קורה בבית המקדש במעמד מיוחד זה. בפרק זה, אפשר לחוש כמו קריאת ספור על הזמן שבו בית המקדש היה קיים. כעת מתחילים סדרה חדשה של הלכות על בכורות.
- פרק א'** - בפרק הזה מתחילים ללמוד על הנהגה שונה מהרגיל לבכורות של בהמות כשרות.

דרכי החסידות / אלול

במהלך חדש אלול, מסתכלים על המצוות שלנו כדי לודא שמקימים אותם כראוי. הרמב"ם אומר שאין זה מספיק לחזור בתשובה על המצוות, אלא גם צריכים לעשות תשובה על המדות. ישנו ספור שהאדמו"ר הרי"צ כותב במכתב, שמובא כהקדמה לפתגם שכתוב ב"היום יום" של היום:
אחד מחסידי הרבי הרש"ב נהג ללמוד הרבה חסידות, ואפילו נהג להתפלל באריכות (בכונה רבה

ובמִשָּׁךְ זְמַן רַב) מִדֵּי פַעַם.

אָבֵל הוּא לֹא הִיָּה כָּל כֶּף זְהִיר לְגַבֵּי הַרְגָּשׁוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים אַחֲרֵים. וְלָכֵן לַפְעָמִים בְּהִתּוֹעֲדוּיּוֹת, אֶפְלוּ שְׂאֵמֶר לְכָל הָאֲחֵרִים מֵה עֲלִיָּהֶם לְתַקּוֹ, אָבֵל לֹא בְדֶרֶךְ יָפָה לַפְעָמִים הוּא גָרַם לְאֲנָשִׁים לְהִרְגִישׁ מְבִישִׁים אוֹ רַע עִם עֲצָמָם.

כְּשֶׁהֲרַבֵּי הַרֶשׁ"ב שָׁמַע זֹאת, הוּא אָמַר לְחֹסִיד שֶׁהוּא הִתְנַהֵג כְּמוֹ רֹאשׁ לְלֹא גּוֹף. נִכּוֹן יִשְׁנוּ רֹאשׁ מִלֹּא תוֹרָה, אָבֵל אֵין "גּוֹף" - אֵין יְהוּדִי שֶׁנוֹהֵג בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת.

הִבֵּה נִשְׁאֵל אֶת עֲצָמָנוּ כִּמָּה שְׂאֵלוֹת כִּדֵּי לְוֹדָא שֶׁ"הַגּוֹף" מְבַצֵּעַ אֶת תְּפִקִּידוֹ:

1. לִפְנֵי שְׂמֵחֵלִיטִים לַעֲשׂוֹת מְשֵׁהוּ שְׂרוּצִים הָאֵם לּוֹקְחִים בְּחֻשְׁבוֹן אֵיךְ יִרְגִישׁוּ אֲנָשִׁים אַחֲרֵים כְּתוֹצָאָה מִכֶּף? לְדַגְמָה אִם רוּצִים לְתוֹפֵף בְּתַפִּים, הָאֵם חוֹשְׁבִים עַל אֲנָשִׁים אַחֲרֵים שְׂיִשְׁנִים? אוֹ אִם רוּצִים לְשַׁחֵק בְּמִשְׁחָק חֹדֵשׁ, הָאֵם חוֹשְׁבִים עַל כֶּף שְׂאֲנָשִׁים אַחֲרֵים עֲלוּלִים לְהִצְטַעַר שְׁלָהֶם אֵין, וְלָכֵן נֹאפֵשֶׁר לָהֶם גַּם בֵּן לְשַׁחֵק?

2. לִפְנֵי שְׂאוּמְרִים מְשֵׁהוּ הָאֵם לּוֹקְחִים בְּחֻשְׁבוֹן כִּיצַד יִרְגִישׁ הָאָדָם הַשְּׂנִי כְּאֲשֶׁר יִשְׁמַע מֵה שְׂרוּצִים לוֹמַר? לְמִשָּׁל: אִם רוּצִים לוֹמַר לְכָלֶם שֶׁהַמוֹרָה אָמַר עַל יָלֵד מְסִים שֶׁהוּא תִלְמִיד טוֹב יוֹתֵר, הָאֵם חֻשְׁבְּתֶם כִּיצַד יִרְגִישׁוּ הַתִּלְמִידִים הָאֲחֵרִים בְּכַתְּהָ כְּאֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ זֹאת? אוּלַי צָרִיךְ לוֹמַר אֵיזָה מִשְׁפָּט מְחַמֵּא לְכָלֶם יַחַד?

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / שׁוֹב עָרֵב

מְקַדֵּשׁ לְעֵלוּי נִשְׁמַת סְבַתְנָנוּ הָאֶהוּבָה מְרִים צִימְעַל בַּת הַרֵב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמָן

מִלְאָכִי הוּא הַסֵּפֶר הָאֲחֵרוֹן מִסֵּפְרֵי הַנְּבִיאִים.

מִי הִיָּה מִלְאָכִי? הַגְּמֵרָא אוֹמֶרֶת כִּי יִתְכּוֹן וְהִיָּה זֶה מְרַדְּכִי הַצַּדִּיק אוֹ עֲזָרָא הַסּוֹפֵר. הָאֲבִרְבָּנָאֵל כּוֹתֵב שֶׁהִיָּה בְּפַעַל אָדָם כְּזֶה בְּשֵׁם כְּזֶה. הוּא אוֹמֵר שֶׁמִּלְאָכִי הִיָּה הַנְּבִיא הָאֲחֵרוֹן שְׁחִי אַחֲרֵי שְׁבִית הַמְּקַדֵּשׁ הַשְּׂנִי נִבְנָה.

הַפָּרֶק הָאֲחֵרוֹן בְּסֵפֶר מִלְאָכִי הוּא נְבוּאָה מִיַּחַדָּת עַל מְשִׁיחַ!

הַנְּבִיא אוֹמֵר שֶׁה' יִתֵּן לָעָם יִשְׂרָאֵל אֶת בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ וְיִקְבַּל אֶת הַקְּרִבָּנוֹת עִם כָּל הַנְּסִים שֶׁהָיוּ בָּהֶם בְּזְמַן בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ.

וְעִרְבָה לָהּ מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדָמְנִית

וְעִרְבָה לָהּ מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם - הַקְּרִבָּנוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ עֲרָבִים (טְעִימִים וּמְתוֹקִים) לָהּ.

כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדָמְנִית - כִּפִּי שֶׁהִיָּה בְּעֵבֶר.

הַפְּסוּק הַזֶּה הוּא גַם חֵלֶק מֵהַתְּפִלָּה: בְּסִדֵּר קְרִבָּנוֹת בְּבִקְרָה, אוֹמְרִים אֶת הַפְּסוּקִים הַמְּדַבְּרִים עַל קְרִבָּן תְּמִיד וְהַקְּטָרֶת וְהַלְכוֹת כִּיצַד מְכִינִים אֶת הַקְּטָרֶת. כְּאֲשֶׁר עוֹשִׂים כֶּן, ה' מְחַשֵּׁב כְּאֵלוֹ בְּפַעַל מְקַרִּיבִים קְרִבָּן הַתְּמִיד וְהַקְּטָרֶת. אַחֲרֵי שְׂמִסְיָמִים סִדֵּר זֶה, אוֹמְרִים אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה. מְבַקְּשִׁים מֵה' שֶׁלֹּא רַק שֶׁהַדָּבָר יִחְשַׁב כְּאֵלוֹ הַקְּרִבָּנוֹת הַתְּמִיד וְהַקְּטָרְנוֹ הַקְּטָרֶת, אֲלֹא שֶׁבְּאֵמַת נוֹכַח לְהַקְרִיב אוֹתָם לִפְנֵי ה' וְיִגְרְמוּ לוֹ נַחַת רוּחַ.

(מִלְאָכִי, ג', ד')